

FFP JANUAR-80

INNHOLD:

Hva skal gjøres med partikrisa?	s. 2
Tillitskrise	s. 5
Vedtak om RV	s. 5
Direktiv til medlemmene om Kampuchea- arrangementene	s. 6
Er landsmøteforberedelsene et skue- spill for galleriet?	s. 7
Kald-dusj fra Pål S'	s. 8
Stemningsrapport fra Oslo-gryta	s. 8
Kritikk av ME-skolen	s. 9
Hvor er du Rudolf?	s. 9
Kritikk av valget og DS'oppsummering	s.10
Klassekampen	s.11
Fornyingsarbeidet	s.12
Kritikk til DS - om Klassekampen	s.12
HVA SKJER I OSLO-PARTIET:	
Partikrisa	s.14
Studiekurs for kamerater i bolig- avdelinger	s.14
Kvinnearbeidet	s.15
Boligkamp i en gammel bydel	s.17
Intervju med Kai,- AKPer i beboer- aksjonen	s.21
Hefter fra partiskolen + om forslag til "Framlegg til prinsipp- program"	s.23

HVA SKAL GJØRES MED PARTIKRISA?

Det er lagt fram forskjellige oppfatninger av krisa/krisene i partiet. Forslag til løsninger og praktiske tiltak er det mindre av. Her i Oslo mener jeg vi har hatt endel framgang med å prioritere opp det faglige arbeidet. Ellers tror jeg diskusjonen har gitt få konkrete resultat hittil. Jeg tror grunner er at diskusjonen på sentrale punkter har låst seg fast med stor avstand mellom standpunktene. Diskusjonen har, liksom problemet, vært komplisert og uoversiktlig. Jeg vil derfor ta meg den frihet å skissere forskjellen mellom mine og endel ledende kameraters syn. De er muligens uenig i min tolkning av standpunktene deres. Synes de jeg er ufin, bør de holde meg til gode hva som egentlig menes.

For å unngå unødige mistolkninger, understreker jeg at dette kun er mine personlige standpunkt. At dette ikke er noen vurdering av hele krisediskusjonen eller parti situasjonen. Jeg vil kun ta opp to spørsmål: Vil en hestekur med "mer politikk" gjøre slutt på partikrisa? Skal den grundige diskusjonen og analysa av partiets feil utsettes på ubestemt tid?

"POLITIKK"- VIDUNDERMEDISIN ?

I FFP november skriver Pål St. O.: "Jeg tror at dersom Oslo-DS var istand til å gå ut med en politikk, og taktikk som partimedlemmene kunne tro på på noen viktige områder, så ville mye av trøtt- og lei-stemninga forsvinne av seg sjøl". I KK 28/11 har Tron Ø. en artikkel med tittel "Framover eller bakover? Kommen til diskusjonen om AKP(m-l)s feil, og hva som kan gjøres med dem". Her presiserer han det standpunkt som over: "AKP(m-l)s største feil mener jeg er mangelen på politikk på ei lang rekke områder som er viktig for arbeidsfolk i dette landet". Jeg er helt enig med Trond og Pål når det gjelder behovet de påpeker, særlig når det gjelder Oslo. Men jeg tror de tar feil når de sier at så forsvinner

problemet av seg sjøl.

HVA ER POLITIKK?

Jeg trodde jeg hadde drevet politikk i noen år, ihvertfall kjent betydninga av ordet. Så får meg til å lure. Har vi ingen politikk? Har vi i mange år vært "aparatsjiker" som har røra rundt med tull? På tross av "anti-dogmatismekampanja" har jeg gravd fram sitatboka. Mao sier s.5: "politikken er utgangs punktet for alle praktiske handlinger av et revolusjonært parti og kommet til uttrykk i selve gjennomføringen og sluttresultatet av partiets handlinger. Et revolusjonært parti setter ut i livet en politikk hver gang det setter en aksjon i gang. Gjennomfører det ikke en gitt linje bevisst, så gjør det det blindt. Det vi kaller erfaring er selve forløpet og sluttresultatet i gjennomføringen av en politikk. Bare gjennom folkets praksis, det vil si ved erfaring, kan vi sannkjenne om en politikk er riktig eller feilaktig." Bruker Ø. /St. O. ordet politikk i denne betydningen? Eller begrenser de betydningen til å lage analyser og proklamasjoner? Skal vi være marxister, bør vi legge vekt på praksis. Da betyr "mer politikk" å gjøre ei omprioritering av partiets krefter sånn at vi kan jobbe på nye områder. I så tilfelle bør det også avklares hva vi skal slutte å gjøre.

LØFTEPOLITIKK?

Jeg synes det er vanskelig å lage politikk, særlig på nye om-

råder. Jeg har gjort det. Da har jeg lest det jeg har fått tak i om saka, prata med folk. Laga meg en analyse. Prata med folk. Gjort noe med saka. Dumba meg ut litt/ mye, Gjentatt prosessen. Som regel har jeg ikke våget å forfremme analysen min til "POLITIKK FOR SPØRSMÅLET" før jeg har sett om båten flyter. - På S... sier i november FFP: "Er det så noe merkelig eller uhyre vanskelig å utvikle en politikk? Nei, jeg mener vi har et analyseapparat i teorien vår, så at det er ikke all verden." Jeg synes han gjør det for enkelt: Han bør ikke glemme subjektivistisk, uferdig politikk har ridd partiet som ei mare i mange år. Politikken for partiets prioritering og mål - partiplanene - har muligens vært lette å lage, men de har vært bak mål. Er det ikke på tide at vi skjerper oss overfor skrivebordspolitikk?

Det er greit nok for Carl I. Hagen eller Stein Ørnhoi å ta seg noen kvelder med en dram og smøre sammen svære program for alt mellom himmel og jord. De hverken kan eller vil gjøre dette om til praksis. Jeg er ikke i mot å gjøre analyser på skrivebordet og å lage proklamasjoner. Men vi må ikke overvurdere resultatet og tru at dette øyeblikkelig blir riktig "politikk" som fungerer bra ute i virkeligheten. Lager vi mer politikk på edruelig vis er jeg helt for det. Men da må vi være realistiske. Oppgava må settes på plass i helheten. Det gjelder både hva vi kan satse på og hvor mye vi kan oppnå.

MER POLITIKK - BARE ET STYKKE PÅ VEI.

Begrensa problemer kan løses med Mer politikk. Jeg er enig i at for en del folk er problemet at de ikke vet hva de skal gjøre og hvordan. Det er en del av krisa. Men i tillegg har vi problem som er større enn manglende politikk. F.eks. feil i politikk og taktikk. Vi har feilaktig prioritering (dvs for mye politikk på en del områder, for lite på andre). Vi har svære uenigheter om vår nåværende politikk. Misnøye med måten den demokratiske sentralismen fungerer på. Tilløp til kaos i organiseringa. Dette skjerpes av både venner og fineder utafor partiet. De kommer antagelig til å lage nye problemer for oss. Dette fjernes ikke mer "mer politikk". Jeg skal gi to konkrete eksempler:

Faglig arbeid.

Vi driver for lite faglig arbeid. Men her har vi allerede mer politikk enn det vi makter å sette ut i praksis. Finner vi på enda mere lurt, trur jeg det kan gjøre vondt verre. Problemet må vel heller være å få erstatta gærn politikk for prioriteringa av faglig arbeid med en rett politikk. Og problemet er å bli kvitt trette feil i den faglige politikken vi nå har.

Tillitskrise.

SK sier vi har ei tillitskrise i partiet. Jeg er enig, ei svar gjensidig tillitskrise. Løses den av mer politikk fra toppen? Si... sier i FFP at folk blir trøtt og lei fordi DS ikke gir dem politikk. Men det er ikke bare manglende politikk fra DS som gjør trøtt og lei. Jeg mener folka våre og er i stand til å lage politikk sjøl, både når det skorter på ledelse og ellers. Si... og Ø... overser et annet problem. Nemlig at noen er uenig i den politikken de tross alt får. De er misnøyd med måten den blir til på. Jeg går ut fra at lanseringa av RV som en permanent organisasjon er et eksempel på "mer politikk" som skal fjerne krisa. Jeg synes det har fungert omvendt. Mange nye standpunkt lansert over

hodet på medlemmene har laga mer tvil og tillitskrise.

INNI FRAMTIDA MED HUET FØRST OG BEINA I LUFTA?

Tronø , KK 29/11-79:
"Vi må bestemme oss for å gå framover eller bakover. Derfor er jeg uenig med de kameratene som ærlig og oppriktig mener at det viktigste nå er å grave oss ned i våre egne feil. Jeg trur de velger gærn kurs. Derfor kan jeg ikke ta kritikken deres til følge, men vil fortsette å prøve å dreie debatten inn på diskusjonen av den norske kapitalismen og proletarietets problemer."

Jeg takker for tilliten, men mener fremdeles at ØK metode er umarxistisk og i tillegg ugjennomførlig.

HVOR KOMMER DE RIKTIGE TANKENE FRA?

Faller de ned fra himmelen? Nei. Er de nedlagt i bevissthet fra fødselen av? Nei. De kommer fra den sosiale praksis og den alene. Mao påpeker her et objektivt forhold som gjelder for selv den mest geniale. Skal vi få riktige tanker om feila som har skaffa oss partikrisa, må vi gjøre undersøkelser av virkeligheten i partiet. Da må mer enn partitoppen diskutere. Tronø har gitt ut ei bok om feila i partiet, er stamgjest i KK. Skjønner han ikke at også andre har noe de skulle ha sagt? Trur han enheten er såsvær at vi kan legge lokk på diskusjonen? I så fall undervurderer han medlemmene grovt. Det foreslås å ta den grundige diskusjonen om partiets feil når vi får bedre tid. I så fall trur jeg vi får svære problem med linja som Landsmøtet skal lage.

KRITIKK/SJØLKRITIKK KAMPANJA

Venstreavvik har delvis gitt prisnippet om kritikk/sjølkkritikk vanry. Dette bruker Ø til å beskyldte folk for å ville grave seg ned. men har tar feil når han tror diskusjonen om feila våre automatisk vil føre til utskjelling og endeløs krancling. Venstrelinjene for diskusjonsform er nå så avskydd i partiet at de vil få liten tilslutning om noen prøver å gjenonnføre dem.

OVERDRIVER JEG MOTSIGELSENE?

Kameratene Ø. og S har også sagt mye fornuftig om partikrisa og tiltak mot den. Derfor ville denne polemikken være urettferdig som beskriving av hele linja deres. Det er den ikke. Det jeg argumenterer mot er de to spesielle standpunktene jeg har dratt fram. Jeg syns imidlertid disse gærne linjene begynner å komme fram i mye av partiledelsens arbeid. At de skyver andre, rette oppfatninger hos ledelsen tilbake. Eksempler er SKAUs tilbakeholdenhet i diskusjonen om partikrisa. Deres høye prioritering av "ny politikk". Tendensen til overfaldisk oppsummering i beretningsutkast. Det svære omfanget på prinsippprogrammet. Tilsammen ser jeg tendensene jeg har beskrevet i denne artikkelen som en trussel mot enheten i partiet og mot bra ting i den nåværende parti linja.

Formannen i DS

TILLITSKRISE

I FFP for desember-79 sier DS bl.a. at det er mistillit til høyere organ i partiet og at dette er noe av årsaken til krisa i partiet. Dette er sikkert korrekt men jeg lurer på om ikke en vel så viktig tillitskrise, er den mistilliten som ledelsen, både DS og SK, har til partikaderen. Jeg trur denne mistilliten til kaderen har eksistert gjennom lengre tid og hindret partiets slagkraft. Fordi ledelsen og partiet ikke har nyttegjort seg all kunnskapen og skaperkraften som finns i partiet. At dette kan ha fremmede linjer om at ledelsen alltid har rett og partikaderen feil, når motsigelser har oppstått. At dette igjen har fremmet usjølstendighet hos kaderen.

Jeg vil nevne noen eksempler som jeg selv har reagert på den seinere tida:
RU arrangerer miljøkonferanse.
Innleder: Tron Ø. Det arrangeres åpent møte om datateknologi.
Innledere Tron Ø. og Pål S. i. 1.
Det skrives svære artikler i KK om datateknologi. Forfatter: Pål S. i. 1.

Jeg er overbevist om at det i partiet må finnes kader som har like bra nivå, og muligens bedre nivå på disse spørsmålene, og at denne kaderen ville ha utviklet seg ved å få slike oppgaver.

Pål S. i. skriver i debatttheft om Prinsippprogrammet, s. 8, at "Jeg vil si at jeg har lært mye mer oppe i Alta enn jeg ville ha lært gjennom flere års virksomhet i apparatet i Oslo". Når kameraten sier dette, vil jeg gå ut i fra at han har rett. Men samtidig suns jeg dette gjenspeiler en mistillit til partikaderen i Oslo, og vil beklage de linjene som hindrer han i å lære av denne kaderen.

I forskjellige skrifter har sentrale organer i løpet av det siste halvåret kommet frem med nye politiske linjer. Disse linjene innebærer endringer i eksisterende program. Personlig har jeg vanskelig for å pløye meg

gjennom alt sammen og ta standpunkt til det. Min støtte til disse linjene vil derfor være avhengig av tillit eller ikke tillit til sentrale organer. Jeg vil anta at dette gjelder flere enn meg. Rent bortsett fra at jeg mener dette fungerer udemokratisk, så mener jeg at ledelsen i partiet ikke får nyttegjort seg partikaderens erfaringer og kunnskap, som et korrektiv til eventuelle feilaktige linjer, og jeg er redd for at det kan bli vedtatt programmet på kommende landsmøte som det vil vise seg å være store uenigheter om.

Som det skrives i FFP s.5: "Mistilliten forsterker vanskene i partiet, ledelsen blir skilt fra medlemmene". Jeg mener at en viktig metode for å gjenopprette tilliten i partiet, er at både DS og SK tør å stole på partikaderen og vender seg til å lære av den.

SOFIE

VEDTAK

Organiseringa av RV er ikke diskutert i partiet. Vi mener det snarest trengs en indre partidiskusjon om hvordan parlamentarisk arbeid skal drives. DS vil ta tiltak for å fremme denne diskusjonen, bl. a. i FFP.

Inntil en partidiskusjon blir oppsummert, mener vi RV-organiseringa skal være slik Ellen P. skisserte det i Klassekampen: Styret for RV er listetoppen, og disse arrangerer jevnlig kontaktmøter for alle interesserte. Denne linja var diskutert i DS, og er måten vi organiserer RV i Oslo. Om avdelingene lokalt vil eksperimentere med andre organisasjonsformer, RV-grupper e.l. så står folk sjølsagt fritt til det.

DSAU

Direktiv til medlemmene om Kampuchea-arrangementene .

DSAU har vedtatt å gi direktiv til medlemmene om å delta i og mobilisere til demonstrasjonen i Oslo i samband med årsdagen for Vietnams invasjon og okkupasjon av Kampuchea. Vår offentlige representant Jorun G. gir i intervjuet med Klassekampen lørdag 22. desember uttrykk for det synet DSAU har på hvorfor det er spesielt viktig for kommunister og progressive å gå i bresjen til støtte for det Kampucheanske folket, mot Vietnams folkemord.

Vi ber videre om at avdelinger og utvalg ikke berammer møter om kvelden slik at flest mulig kan delta på solidaritetsmøtet etter demonstrasjonen.

RVs FØRSTE KANDIDAT TIL STORTINGSVALGET 1981!

Mange har ytra ønske om å få større innvirkning på hvem som skal toppe RV-lista. Vi tar dette tilfølge foran Stortingsvalget 1981 (det er bare 1½ år til!) og ber alle partikamerater som ønsker det, om å nominere toppene på lista. Alle er "fritt vilt" , Pål S , Ellen P , Jon M , Jorun G , Tor M eller andre.

Det er bra med en liten begrunnelse for kandidat- en. Får vi respons på dette, lager vi en "rankeringsliste" med jevne mellomrom i FFP.

DS

ER LANDSMØTEFORBEREDELSENE ET SKUESPILL FOR GALLERIET?

En støy og erfaren kamerat jeg kjenner nekter å være med på noen delegatkonferanse før landsmøtet. Han mener at alt avgjøres av ledelsen likevel og han vil ikke være noe alibi for noen såkalt demokratisk behandling. Flere andre jeg kjenner ser på LM-forberedelsene som formelle.

Sjøl er jeg usikker og skeptisk. Derfor etterlyser jeg en redegjørelse fra DS og SK om hvor-
dan medlemmenes syn skal bli tatt
hensyn til.

Noe av bakgrunn for skep-
sisen er følgende:

1. De reelle politiske motsigelse- ne i partiet blir ikke stilt skarpt i LM-forberedelsene.

"Partikamper gir et parti styrke og gjør det levende, og det største beviset på at et parti er svakt, er at det flyter ut og mangler klare skillelinjer..." (Lenins forord til Hva må gjøres)

Det eksisterer mange politiske motsigelser i partiet, gudskjelov. F. eks. så har mange ment lenge at partiet er for lite innretta på arbeiderklassen, mange har lenge vært opptatt av at partiet under-
vurderer dagskampen, osv. Slike motsigelser blir vi ikke mobilisert til å ta stilling til.

I stedet får vi et prinsipp-program (drep meg herre, men ikkje med graut) som er så sjuskete og uklart at de færreste reelt tar standpunkt til det.

Nå sender SK ut et vedtak (blei det skikkelig behandla på org.kurs med DS-ene?) om at det er/er ikke krise. Dette vedtaket var lite å bli klok av. Bortsett fra er klart standpunkt: At vi ikke skal diskutere partiets problemer ut over LM-debatten. Det er OK. Men det skjerper betraktelig alvorret i at SK ikke sikrer avklaring av de motsigelsene som faktisk står i

partiet, og gir oss en skikkelig sjanse til å ta standpunkt, i LM-debatten.

2. LM-forberedelsene svekker til- liten til SK.

SKs vedtak sier at LM-forberedelsene skal hjelpe til å løse den såkalte tillitskrise. Da må dere raskt ta skjea i en annen hånd. At beretninga kommer til slutt, (uten faglig del) at prinsipp-programmet var så uklart, at Røde Fanes leseguide lå på trykkeriet i 14 dager (prioritert etter høstens bøker) og kom ut etter at vi skulle levert rapport, at utsettelse av fristen kom så seint, alt dette gjør meg skeptisk til at dere ser på medlemmenes behandling av LM-dokumentene som viktig.

3. SK fortsetter linja med 180 graders dreining uten oppsummering.

Det ferskeste eksemplet er nå at KK-fronten ikke lenger er vår viktigste masseorganisasjon. Nå er det RV. Hvilke undersøkelser baserer dette vedtaket seg på?

blant annet disse sakene gjør at jeg er skeptisk til at de LM-forberedelsene som vi nå bruker mye tid og krefter på, er reelle. Og derfor vil jeg gjerne at dere skal svare på følgende:

Altså DS og SK, - hvis folk på grunnplanen på enkelte områder har rett og dere tar feil på enkelte spørsmål i LM-forberedelsene, - hvilken sjanse har denne evt. tiktige linja til å vinne?

ARVID

KALD-DUSJ FRA PÅLS.

Jeg ble ganske sint da jeg så PÅLS' svar til DS i november FFP. Her skrev formannen: "Det finns kriser og kriser..." "en mildere form for krise".... "diskusjonen om den såkalte partikrise".

Inntrykket ble noe mildere av å se lederen i desember-nummeret av TF, men fremdeles er det en motsetning: Har vi en virkelig parti krise i Oslo?

Jeg mener det er en virkelig krise når: svært mange kamerater er utslitte og motløse, uttaler mistillit til ledende organer og vurderer utmelding. Når disiplin er svikter på felt etter feilt og sentrale kampanjer ikke når målsettingene sine. Når mange kamerater gir opp arbeidet i industrien osv.

Sjølsagt finns det en rekke positive faktorer. Det er allikevel latterlig å kalle situasjonen for ei såkalt krise. Da skjønner ikke partiledelsen lenger hva som rører seg i hodene på medlemmene i Oslo-partiet. Og videre: Jeg synes du sender en kalldusj over DS. Endelig har vi fått et DS som tør stikke fingeren i jorda, finne ut hvor vi står og si det åpent. Denne tendensen burde SK oppmuntre!

Jeg tror som DS at krise i hovedsak skyldes egne feil. Det er kanskje ikke så populært å

komme trekkende med dialektikk i disse udogmatiske tider, men er det ikke noe som heter indre grunnlag og ytre årsaker? Objektive ytre omstendigheter som Kina og Albania virker inn, men grunnlaget ligger i vår egen sektorisisme. Jeg kan heller ikke se det hjelper å få en politikk hvis ingen er i stand til å bringe den ut til massene.

For flere år siden påpekte enkelte at det var noe grunnleggende feilaktig i partiet når det ene ekteskapet mellom kommunister etter det andre gikk over styr. De protesterte forgjeves over arbeidsstilen til partiet. Nå kan alle se at arbeidsstilen har vært uforenlig med et familieliv og omgang med naboer og arbeidskamerater. Vi er blitt 10 år eldre og oppdager at prinsippet om å leve enkelt og arbeide hardt har vært forvrengt til et påbud om å slite seg ut.

Det må være et absolutt krav til partiets ledelse at de skjønner hva som rører seg i grunnorganisasjonen. For å stille det skarpt vil jeg si det slik: Er krisa i Oslo-partiet noe vi bare innbillar oss, S. ?

ERIK

STEMNINGSRAPPORT FRA OSLO-GRYTA.

Det siste året har avdelinga fungert dårlig. Det er generell misnøye og misnøye i laget. Laget er prega av liten lyst til politisk massearbeid og av at noen kamerater sklir unna, kommer ikke på møter. Flere har snakka om å melde seg ut av partiet.

Det er flere grunner til dette. Det er kommet fram endel kritikk

av partiledelsen som for eks. dårlig kommunikasjon mellom ledelse og grunnplan. Avgjørelser tatt av SK kommer uforberedt på medlemmene. Kritikk av partiledelsen blir ikke tatt alvorlig og blir slått tilbake på en arrogant måte (jfr. S. i TF). Dette svekker tiliten til ledelsen.

Det er også kommet fram at

mange ikke føler de har noe å jobbe med som engasjerer nok. Det er ikke noeå brenner for, som gir entusiasme. Flere medlemmer føler seg som redskap for sentralkomiteen, men synes også at SK kan være et redskap for dem. Det må være et gjensidig avhengighetsforhold.

Vi har slitt med problemer i lengre tid og har fått følelsen av å stå veldig aleine. Vi er de eneste, de dårligste. Bedre kommunikasjon laga imellom må til. Vi må få kjennskap til egne og dårlige erfaringer med å løse problemer, og om hvordan de greier seg andre steder.

Det har vært snakk om å legge ned laget, men dette er ingen løsning.

I diskusjonene laget har hatt den siste tida er det tvertimot kommet fram at det også er flere positive sider ved hvordan laget fungerer:

- Det stilles mange spørsmål
- noen har igjennom diskusjonene blitt enige om at de vil prøve å

løse problemene i stedet for å trekke seg ut.

- Det er stor lyst på studier.

Dessuten har vi kommet fram til at det ikke er galt å ha en "stille periode". Vi mener at dette ikke står i strid med forestillinger om hva en kommunist skal være og har ikke skyldfølelse og dårlig samvittighet. Noe vi har vært prega av før i liknende "down perioder".

Vi vil arbeide ut fra de forutsetninger laget har nå, og ha som hovedoppgave ei tid utover å studere. Vi vil legge spesiell vekt på prinsippprogram og vedtektenes i forbindelse med landsmøtediskusjonene. Så får vi se om lysta etterhvert melder seg til noe mer.

BOLIGLAG

KRITIKK AV ME-SKOLEN

I høst ga Marx-Engels-skolen ut en del hefter bl.a. om faglig arbeid. Annonsen har stått i FFP. Jeg var innom partikontoret for å hente, men da var de utsolgt, straks etter at jeg fikk november FFP.

Tiltaket med heftene er utmerka, men jeg synes det er kritikkverdigg å ha et så begrensa opplag. Etter at partiet i lang tid ikke har produsert noe særlig materiale om faglig arbeid, kunne dere vente at det blei stor pågang.

Dere burde i det minste ha sørga for at arbeidsplasslaga fikk noen eksemplarer. Nå må vi vente på en forbedra bokutgave som kommer over nyttår.

Dette er vel og bra, - men hvor hadde dere hodet da heftene gikk i trykken, kamerater?

ERIK- faglig tillitsmann

HVOR ER DU RUDOLF?

Som har skrive artikkel til TF om kampen mot krigsfaen. Brev venter deg, men vi vet ikke hvor du er.

Bill. merk DS

KRITIKK AV VALGET 79 OG DS' OPPSUMMERING

DS er ganske godt fornøyd med valget, (antall stemmer) at vi gjorde det bedre enn ventet blant ungdommen (på skolene) at vi har fått en bra bypolitikk og en plattform for helse og sosialpolitikk. Dårlig mener DS-medlem at organiseringa av aktivistene var. Dårlig at avdelingene kom for seint i gang med arbeidet, - at det manglet mye på en del områder, særlig bolig. Arbeidet var for lite innretta på arbeidereklassen og fagbevegelsen. Bolig daghjem og for eks. anti-rasisme skulle vært prioriterte merkesaker i tillegg til Helse/sosial. Dessverre ble partiets medlemmer forsinket i å få valget som hovedoppgave pga arbeidet med å redde dagsavisa.

Kamerater. Er dette en oppsummering av valget i Oslo? Min mening er at et minimum av lærdom som en oppsummering bør inneholde er en konklusjon på om hovedsida ved valget var bra eller dårlig, dvsom vi stopp på en riktig revolusjonær eller en revisjonistisk linje, og den bør klargjøre hvilke linjer som evt. har stått mot hverandre. DS-medlem sier at det ble for kort tid til å føre diskusjoner om uenigheter videre og at dette til en viss grad hindra medlemmer i å verve stemmer. Hvilke uenigheter er kommet fram og hvorfor sier du ikke hvilke det var? Det blir sagt ganske summarisk at arbeidet var for lite retta inn på arbeiderklassen og fagbevegelsen. Selv mener jeg at alle de organisatoriske og tidsmessige prioriteringsspmåla er underordna i forhold til to saker:

1) Det har vært et linjeskifte i årets valg i forhold til forrige valg. Det er blitt sagt i tidligere innlegg til forsvar av årets valg at politikken i år, i motsetning til tidligere, er så konkret og at dette har vært et slikt veldig framskritt.

Hverken jeg eller noen andre har argumentert mot at politikken skal være konkret. Men det er

himmelvid forskjell mellom en konkret, revolusjonær politikk og løftepolitikk og stemmefisking. Selv om det står en bisetning i valgprogrammet at vi er for sosialisme og revolusjon, så er det ingen automatikk i at for eks. parlamentarismen blir avslørt gjennom vår "konkrete" politikk, hvis vi ikke vet hva som er vår hovedmålsetting med å stille til valg. I særdeleshet kan man stille seg tvilende til at vårt valgprogram har vært et revolusjonært program når spørsmåla om nettopp avsløring av parlamentarismen, væpna revolusjon og sosialisme til de grader er tona ned.

Lenin sier om deltagelse i valgallianse at...om ikke kommunistenes frihet til propaganda og agitasjon er sikret, er det forraderi.

AKP har begrensa seg sjøl på dette spørsmålet innfor RV. Argumentet om at den forrige linja for valget var for allmenn, er intet forsvar for årets linje.

Dette er mitt ene hovedankepunkt, som sikkert kan diskuteres. Poenget er at dette, - spørsmålet om hovedinnretting og linje for valget, ikke er tatt opp til bred diskusjon og demokratisk avgjørelse på alle nivå i partiet, og her kommer jeg til mitt punkt 2):

Spørsmålet om demokrati. Jeg mener at det til nå er blitt tatt skremende lite alvorlig fra partiets ledelse når det har kommet fram

kritikk på dette.

DS-medlem lurer på hvordan vi skal sikre demokratiet i valgalliansen. Hvem har funnet på og bestemt at RV skal bli en permanent front? Det fikk partiets medlemmer lese i KK. Hva skal denne fronten jobbe med? Er dette en bra måte å ta vare på sympatisører? Hvordan ble linja for valget fastlagt, av hvem og på hvilken måte? Partiets medlemmer fikk, etter at alt var bestemt, si hva de syntes om programmet.

Arbeidet med å redde dagsavisakan ikke brukes i hytt og vær og når det passer til å bortforklare feil og brudd på demokrati. En liten "bagatell til slutt,- var valgprogrammet i hovedsak innretta på arbeiderklassen og de mest avanserte deler av denne, eller var der slik at vi bare gjorde "litt for lite" i forhold til arbeiderklassen og den faglige kampen.

TORE

KLASSEKAMPEN

Vi kommer til å gi ut et bilag om arbeidet med Klassekampen til neste FFP. Det vil inneholde oppsummeringer, statistikk, ideer og planer for arbeidet med avisa framover. Det ble dessverre ikke ferdig til dette nummeret.

Mange har stilt spørsmål om vi holder på å gjøre den samme feilen som vi gjorde rett etter at dagsavisakan ble starta. Den gangen undervurderte vi grovt hvor mye krefter vi måtte bruke permanent for at avisa kunne opprettholdes. Nå, etter at vi har bestemt oss for å ta i mot statsstøtte, er det mulig å drive arbeidet med avisa med mindre krefter, men fortsatt er vi avhengig av at partiet bruker avisa, det vil si at vi verver abonnenter, driver løssalg og fornying.

Fra 15. oktober til 1.januar har vi gått tilbake med ca 100 abonnenter i Oslo. Løssalget har også gått tilbake til ca 500 pr. uke. (I juni var vi oppe i mer enn 2000 aviser pr.uke).Det fins nå 77 kommisjonærer mot ca 200 i januar i fjor. 20.januar vil

et stort antall abonnenter bli stoppa om de ikke har fornya. Der som vi ikke sikrer fornyingsarbeidet vil antallet abonnenter raskt synke.

I fjor på disse tider hadde vi som målsetting å øke netttotalt abonnenter med 40%. Målsettinga nå er å holde antallet abonnenter pr. 15/10. Det betyr at vi kan drive arbeidet på en annen måte enn tidligere. Det betyr at vi må innarbeide et fast arbeid med avise som ikke gjør det nødvendig med skippertak og store kampanjer.

I liten grad har betydninga av dagsavisakan for det lokale arbeidet blitt diskutert det siste året. Arbeidet med avisa har vært prega av faren for konkurs.

DSAU har til nå ikke lagt fram noen planer for KK-arbeidet i Oslo, og vi har heller ikke argumentert for betydninga av avisa internt etter at SKAU gjorde vedtak om at avisa skal fortsette. Det er viktig at avdelingene nå får anledning til å planlegge arbeidet sitt med avisa ut fra behova i det lokale parti arbeidet. Men mange avdelinger har kuttet ut alt arbeidet med avisa uten at det har kommet i strid med sentrale retningslinjer og det holder ikke. Vi vil her bare ta opp det vi mener er viktigst for de sentrale målsettingene:

1. At alle avdelinger må innstille seg på å drive arbeid med å spre partiets propaganda og agitasjon.
2. At boligavdelingene sikrer fornyingsarbeidet og sikrer oppfølging av abonnenter som er stoppet.
3. At arbeidsplassavdelinger som ikke har løssalg starter opp med løssalg. Mange faglig avd. har hatt problemer med å etablere et fast løssalg. DSAU vil arrangere møter for å diskutere salget på arbeidsplassene med kommisjonærer og andre interesserte.

DSAU

FORNYINGSARBEIDET

Vi har stadig et svært problem med fornyingene - "hølet i bøtta" er langt fra tetta. Vi verver og verver, men tar vi ikke vare på de gamle abonnentene kan resultatet likevel bli liten eller ingen framgagn. Vi har ikke gjort så store undersøkelser på dette materialet, men et inntrykk som sitter igjen et at vi har et ganske stort omland av abonnenter som ikke fornyer av seg sjøl, men som blir verva omigjen og omigjen hver gang vi har kampanje.

For å gi dere materiale til å drive systematisk fornyingsarbeid, kommer vi til å sende dere lister over alle abonnenter i deres distrikt som skal fornye hver annen måned. Dvs at dere fast vil få sånne lister i annenhver post. Listene vil inneholde alle abonnentene som skal fornye i distriktet, både de som får avisa med bud og med post.

Vi har veldig gode erfaringer med fornyingsarbeidet alle steder der det er blitt drevet systematisk. En av de tinga som ga kampanjen i fjor en god start, var oppsøking av gamle abonnenter. Det lønner seg å sette av noen kamerater fast til slikt oppsøkningsarbeid. Det er en utmerka oppgave for en KK-gruppe eller for de buda som har lyst til å gjøre mer for avisa. Og det er arbeid som gir uttelling. Disse abonnentene er en del av det nære omlandet vårt, og i tillegg til betydninga det har for avisa å få mer stabile abonnenter, er det nyttig for annet politisk arbeid i distriktet å bli mer kjent med dem og finne ut hva de er opptatt av.

Unni/Budsjef

KRITIKK TIL DS - OM KLASSEKAMPEN

Jeg er ansvarlig for KK i vårt UDS. Kritikken går på to plan. Politisk og organisatorisk. Den omfatter abonnementer - løssalg - innsamling og ledelse av budsystem.

Først til det siste. Jeg er politisk ansvarlig for budsystemet i vårt UDS. Jeg har ikke vært innkalt til noe møte som har med organisering eller politisk ledelse. Det gjelder mange ruter og folk. Jeg får tilfeldig informasjon gjennom folk jeg snakker med.

Så til alle de andre tinga: Politiskveit jeg ikke om det har skjedd noe på DS plan i fht avisa. Mitt siste møte med DS i den forbindelsen, var like etter 1. mai. Her ble det diskutert nye former for organisering + et nytt opplegg for budsystemet.

Jeg gikk en stund rundt og trudde

at dette var et bra møte. hvor retningslinjene var klare og politikkene var diskutert. Det var et luftslott. fra DS sin side. Det gikk ikke lang tid før det kom; drit i organiseringa, - selg KK.

Det eneste jeg kan se FFF inneholder av stoff om KK er Oslo plan som går inn for nedleggelse av KK. Jeg stiller meg tvilende til at det finnes noen ansvarlige for avisa i DS. Det er ingen i DS som har hevdet standpunkt som vil at avisa skal fortsette.

Folk i DS har trudd at med en liten oppfordring til folk om å gi penger til avisa og messa var nok til å få innsamlinga i havn. Ellers har talen vært: "Vi har gitt alt for mye." "Det er ikke mer penger igjen." Dette er tull. Folk vil gi når det er noe å gi til. Nå er det sånn at de som vil dø for avisa gir og ingen andre. Kampanja

har ikke kommet ut, og politikken har blitt borte. Eksempel på abonne-mentskampana jeg har hørt fra DS er sånn(ikke direkte sitert) "i kampanja greidde vi 400 nye abonnenter, i juli mista vi 400. Dette viser at avisa ikke går. Det er blitt brukt mye krefter på KK." Har DS noen oversikt over hvor mye krefter

som er blitt brukt til KK? Jeg vil påstå at vi i vårt UDS har brukt like mye krefter på KK som andre distrikt. Jeg har like mye grunnlag for å si dette som DS har, altså ingen undersøkelse. Jeg har gjort en liten undersøkelse i vårt UDS. Den gikk på tida som ble brukt til : Abonnentsverving, (også oppsøking av gamle) løssalg, møter + innsamling. Gjennomsnittet ligger på 10 min. i uke pr. kamerat. Vitner dette om mye tid? Jeg trur ikke DS forstår hva KK kan bety i et distrikt. De har ei linje for nedleggelse av avisa. DS bør slåss for at det i det nye prinsippprogrammet blir stående følgende: "Det er et prinsipp for avisa til AKP(m-l) å ta i mot statsstøtte." Som dere forstår er jeg jævlig forbanna!

Jeg forlanger et møte om KK med DS-ansvarlig(?) og KK-ansvarlige for UDSene rundt i byen. Innholdet i møtet mener jeg bør være:

1. Hva betyr avisa politisk for partiet.

2. hvordan skal vi organisere salg o.l.

Dette er ikke første gang jeg kritiserer DS for dårlig behandling av avisa vår. Jeg har ikke hørt noe fra dere og skriver derfor igjen. Jeg har ikke tenkt å godta et svar om at det er ikke tid o.l. Jeg mener at KK-saka er en del av det DS kaller "parti krise".

Den er behandla på et meget lavt nivå og bør være med på å rette opp en del av den lite entusiasmen som er rundt omkring. Dette har med resultater av arbeidet å gjøre. En god del kadre ser ikke noe resultater. Deter lederas oppgave å holde eksemplene og resultatene opp for medlemmene som har nok med å se ned i bakken. For det er sånn at ei avis betyr være eller ikke være for revolusjonen. Det behøver ikke bli KK. Tidene kan forandre seg, men KK er vårt ansikt utad på godt og ikke så mye vondt. Aviser er bra nok til å selges.

Folk trenger entusiasme.

PER

Hva skjer i Oslo-partiet?

Partikrise

Siste halvåret er det brukt mye spalteplass her i FFP på situasjonen i Oslo-partiet. DS har lagt fram ei analyse av Oslo-krisa etterhvert som analysa er utvikla. DS har spesielt kritisert SK for endel saker i hvordan forholdet mellom Oslo-partiet og sentralen har vært og er. Spaltene har også vært åpne for diskusjon av partikrise, og innlegg fra grunnorganisasjoner og enkeltmedlemmer og fra partiledelsen har både utdypa og imøtegått DS sitt syn på situasjonen og årsakene til den. Denne debatten ønsker vi å fortsette her i FFP.

Samtidig spør folk hva DS gjør for å føre Oslo-partiet ut av krise. Tidligere har vi presentert vår særeigne plan for Oslo-partiet. Vi mener den gir en allmenn retningslinje for hvordan vi skal arbeide oss ut av uforøret. I det følgende vil vi presentere noen av de tiltaka vi har tatt, eller er i ferd med å ta, for å utdype det vi trur er rett å gjøre framover.

Vi har også noen intervjuer med folk som har satt i gang på egenhånd, og som etter vårt skjønn har oppnådd viktige erfaringer og resultater som andre må få del i. Vi oppfordrer samtidig leserne til å sende inn kommentarer og egne erfaringer i de kommende nr. av FFP.

For DSAU Stein

Studiekurs for kamerater i boligavdelinger.

DS har gått sammen med studieutvalget om å lage 4 kurs for boligkadre denne våren. To av kursoppleggene utarbeides som pilotkurs for to utplukka underdistrikter. De to andre er tenkt som åpne studiekurs i boligpolitikk for

nyere og for eldre bydeler.

STUDIEKURS FOR EN BYDEL.

Dette kurset er laget for et underdistrikt i en eldre bydel der det finnes flere boligavdelinger med nokså sammenfallende problemer og oppgaver. Kurset er lagt opp med 4. møter. Temaene er:

- 1) Erfaringer fra arbeidet i Velforeninger.
- 2) Om boligproblemet i Oslo.
- 3) Hva kan vi lære ved å studere Maos artikkel "Om motsigelsen"?
- 4) Hva er fremmedarbeidernes situasjon i bydelen, og hvordan blir de undertrykt?

Deltakerne på dette kurset blir kamerater i underdistrikts- og avdelingsstyrer og kamerater med verv i masseorganisasjoner i bydelen. Når kurset er avholdt, vil det bli gjennomskrevet pånytt på bakgrunn av erfaringene det ga, og muligens bli utgitt for salg også utafor partiet.

STUDIEKURS FOR AVDELINGSSTYRER

Et underdistrikt er plukket ut til det andre pilotkurset, som skal dreie seg om skolering av avdelingsstyrer. Dette kurset har 3 møter, og temaene er:

- 1) Hvordan lede en avdeling best mulig?
- 2) Det lokale massearbeidet i boligfronten, historikk og arbeidet framover.
- 3) Den norske parlamentarismen og AKP.

På bakgrunn av erfaringene med dette kurset vil vi prøve å lage et standarkurs for avdelingsstyrer.

Hva skjer i Oslo-partiet ?

ÅPENT KURS FOR BOLIGPOLITIKK

Det er et åpenbart behov for å summere opp partiets syn på boligkampen, og å utvikle ny politikk på dette viktige feltet her i byen. Vi har satt i gang arbeidet med to separate kurs innafor temaet, ett for eldre bydeler og ett for drabantbyene. Disse kursa er tenkt gjennomført som åpne kurs i studieutvalgets regi, der både kamerater og andre interesserte kan melde seg som deltakere. Begge kursa har studiemøter og vil bli gjennomført med forelesning og påfølgende diskusjoner. Foreløpig er disposisjonen for kursa slik:

Kurs for folk i eldre bydeler:

møte 1: Byfornyning. Kommunens planer. De forskjellige partienes syn på dette. Hva mener AKP?

møte 2: Massearbeid/metoder for arbeid. Dette møte må gå inn på hvordan det er rett å arbeide for å fremme beboernes interesser. Er det rett å arbeide i Bydelsutvalg? Er det rett å aksjonere - når? Husokkupere? Møtet bør ta opp vår tidligere praksis her og vurdere om vi har hatt feil og hva vi har gjort bra. Allianser viktig.

Møte 3: Assen kan fornying og heving av standard finansieres? Først bør vi ta opp gamle motsigelsen om hvem som skal betale standardheving. Beboerne eller huseier.. Så bør vi vurdere de tiltaka som Husbanken setter i

gang for tida og se på hvordan dette gjør boligarbeidet verre for folk. Hva skal vi gjøre med dette?

Kurs for nyere bydeler/drabantbyer.

Møte 1: OBOS og USBL. Hva er historia til disse institusjonene? Hvem har makta?

Møte 2: Vi går gjennom et regnskap for et borettslag. Hva betyr de forskjellige postene?

Møte 3: Trivselsforhold i drabantbyer. Vi plukker tak i for eks. Ammerud og legger fram fakta derfra.

I tillegg til disse kursa vil vi arbeide for at Opplysningsutvalget (evt. andre) arrangerer et konfrontasjonsmøte om boligmangelen i Oslo, der vi inviterer andre politikere, planleggere osv. Her kan vi ta opp saker som om det er boligmangel i Oslo, må vi bygge i marka etc.

TOR

Kvinnearbeidet

DSAU ga tidlig sist høst to kamerater oppdraget å undersøke situasjonen i Kvinnearbeidet i Oslo partiet. De to kameratene har på grunnlag av undersøkelsene laget et notat som vi vil gjengi endel konklusjoner fra. De to gjør et forbehold for at materialet ikke gir seg ut for å være en fullstendig analyse av situasjonen, til det er undersøkelsene for "hull-ette". Jeg synes likevel det er verdifullt å trekke fram endel saker. I lang tid har kvinnearbeidet vært nedprioritert fra DS sin side, i ei tid hvor det kanskje ville vært rett å følge situasjonen mer på pulsen. Jeg vil tilslutt gi rede for noen av tiltaka som er tatt i kvinnearbeidet.

Hva skjer i Oslo-partiet?

Fra undersøkelsen:

PARTIETS PRIORITERING:

En undersøkelse i april viste at 16% av partimedlemmene i de avdelingene undersøkelsen omfattet, hadde kvinnearbeide som politisk hovedoppgave. Deresom en ser bort fra de kameratene som har intern eller eksternt ledelse som oppgave, var 25% engasjert i kvinnearbeid. Dette er et høyt tall. På samme tid hadde DS verken kvinneansvarlig eller kvinneutvalg.

Avdelingene har ikke diskutert kvinnepolitikk sia 76/77. Det arbeidet som endel kamerater dreiv innafor daghjemskampen har dødd sakte hen i perioden, med unntak fra et par plasser. Flere steder der en hadde store og aktive kvinnegrupper, har disse blitt redusert til et minimum i løpet av kort tid (siste året).

DS sin ledelse av kvinnearbeidet har begrensa seg til inngripen i de store arrangementene, systematisk oppfølging og rettledning mangler.

Kvinnepolitikken har gjennom åra fostra mange til den kommunistiske bevegelsen. Partiets neglisjering av dette arbeidet har avskåret oss fra en viktig rekrutteringskilde.

MOTSIGELSER I KVINNEARBEIDET.

Tre motsigelser er særlig viktige:

1) Den særegne kvinneundertrykkinga. Denne diskusjonen har røttene sine tilbake i ei tidligere linje som ignorerte motsigelsen mann-kvinne (jfr "krise som skjerper alt vondt"). Nå

finns overslag som smaker av vanlig mannevond feminisme. Det er ei sammenheng mellom denne feilen og nedprioriteringa av dagskampen.

2) Demokrati i fronten. Frontens vedtekter er sektariske og tilsvarer mer parti enn front. Tradisjonene og de uformelle linjene for ledelse drar i samme retning. Vi sjøl trenger ei linje for åssen vi som parti ønsker at fronten skal se ut. Det bør bli større spillerom. En bør framelske større sjølstendighet, og større spillerom for konseksjoner i taktikken. Samtidig må konseksjonene rettes inn på å nå konkrete mål.

3) Forholdet mellom partiet og fronten. En god del av diskusjonen i fronten føres mellom partimedlemmer, og farges av motsigelser innad i partiet og av partikrise. Endel diskusjoner vikarierer for partidiskusjoner. Partiet har gjort kuending i forhold til kvinnearbeidet, fra å legge mye vekt på det til å la det seile sin egen sjø. Det siste ha skapt vakuum og gjort mest skade.

Mye av diskusjonen går nå på historia. Vi engster oss mest for framtida, og mener en må bruke mest tid på den. Samtidig avlevere sjølkritikk for de påvislige overtrampa og feila.

TILTAK

De to kameratene har en lang liste over tiltak de mener er nødvendig for kvinnearbeidet. Noe av disse er:

Partiet bør bruke mer tid på kvinne-

Hva skjer i Oslo-partiet?

arbeid. Utvikling av en god kvinnepolitikk vil gi partiet ressurser, både i form av medlemmer og godt omdømme. Kvinnearbeid er et viktig område for styrking av massearbeidet.

Partiet må gjøre sjølkritikk for påvislige feil og overtramp. En slik kritikk må være konkret og ta standpunkt til de konkrete spørsmåla som er stilt (bl.a. gjennom debatt i KK). DS bør gjennom høstplanen gisignal til de jentene som jobber med kvinnepolitikk lokalt at dette er viktig, og sørge for at de får armslag til virkelig å gjøre dette. Et mål må være å bygge opp et antall kvinnekadre i partiet. Teoretisk og ideologisk loftsrydding i kvinnespørsmål er viktig.

Partiet må lage seg ei linje på åssen det vil at fronten i kvinnearbeidet bør se ut, og avklare forholdet mellom partiet og fronte. Sjølstendighet og demokrati er to stikkord til denne diskusjonen. Samtidig må partiet avgrense seg fra ideen om carte blanche/ flat struktur.

HVA HAR DS GJORT?

I den særegne planen for Oslo partiet annonserte vi at daghjems kampen var et felt vi mente boligavdelinger burde konsentrere den lokale kampen rundt, samtidig som lokal kamp som allerede var i gang på andre felt ikke ble skjøvet ut i mørket,. Dette mener vi fortsatt er en riktig prioritering for DS sin ledelse.

I samband med Oslo-KF sitt årsmøte i november hadde vi relativt grundige diskusjoner med våre kamerater som har sittet i ledelsen der, og med andre som

har vært engasjert i kvinnepolitisk arbeid. Vi tror at disse diskusjonene var nyttige og ga resultater. I samarbeid med sentralen har vi diskutert endel sider ved partiets kvinnearbeid med kvinnekadre i partiet. Disse diskusjonene skal fortsette. Målet med dem er å utforme en mer konkret kvinnepolitikk, samt avklare endel teoretiske og ideologiske spørsmål. Fortsatt er det mye som står igjen, kanskje det meste. Vi tror vi er i et rett spor, og de kameratene som driver det daglige arbeidet bør ha tillit og støtte.

Kvinneansvarlig i DS

Boligkamp i en gammel bydel

I høst har det grodd fram en beboeraksjon mot kommunens riingsplaner i en av Oslos eldre bydeler. Dene aksjonen er ikke enestående, men vi tror at historia (som ennå ikke er lsutt!) om den kan gi nyttige erfaringer til andre som sysler med lignende problemer. Vi bringer også et intervju med en kamerat som er aktiv i aksjonen.

KOMMUNEN PLANLEGGER OG "INFORMERER"

I oktober i -77 vedtok bystyret Byformyelsesprogram Del1. Dette omfatter perpektivanalyse og byfornyelsespolitikk, samt organisering av byfornyelsesarbeidet. Flere kommunale utvalg og etater er involvert i dette arbeidet. Grovt sett vandrer en byfornyelsessak slik gjennom irrganger:

Kommuneplanutvalget peker ut byfornyelsesområder. Kommuneplanutvalget er det ene av kommunens planutvalg. Disse velges av bystyret. Byplankontoret forbereder disposisjonsplan - og reguleringsplaner. Byplankontoret er "sekretariatet"

Hva skjer i Oslo-partiet?

til bygningsrådet. Bygningsråd og byplankontor er underlagt kommunikasjonsrådmannen, som igjen har kommunikasjonsutvalget i ryggen. Kommunikasjonsutvalget er et av kommunens 9 faste avdelingsutvalg, ett utvalg for hver rådmanns avdeling.

Saneringskontoret forbereder gjennomføring av disposisjons- og revuleringsplan i byfornyelses-saker. Kontoret undersøker bygningene og innstiller til boligutvalget gjennom boligrådmannen hvilke hus som skal rives eller utbedres. Boligutvalget er et annet av de 9 avdelingsutvalgene.

Saneringskontoret hører til Boligrådmannens avdeling, sammen med byggedirektør, boligsjef og eiendomssjef. Boligrådmannen bedriver også "informasjon" til beboerne. I samband med byfornyelsen er det oppretta lokale informasjonskontr. Disse betjenes av Leieboerforæningen i Oslo.

Ennå er ingenting revet, og planene vandrer ennå litt fram og tilbake før Bystyret strør sand på etatenes og utvalgenes beslutnin-

ger.

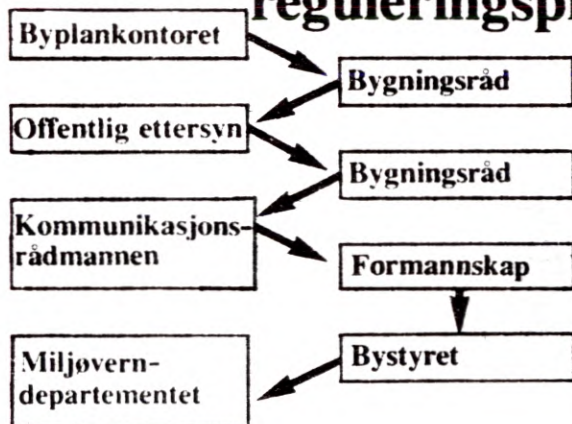
I "vår" bydel hadde byplankontoret tidligere lagt fram disposisjonsplan for området. Tidlig i høst fikk beboerne i fem kvartaler et kart i postkassa. En skarp rødfarge dekket det meste av gårdene i kvartalet. På samme arket innkalte boligrådmannens informasjonssjef til informasjonsmøte om byfornyelsen to dager seinere. Boligutvalget hadde tatt sin avgjørelse. Rødfargen pekte ut husene som de ville rive. I disse 55 gårdene bor nærmere 700 folk fordelt på 437 leiligheter.

Over 200 beboere møtte fram for å bli informert. Folk reagerte. De syns leilighetene de bodde i var bra, de hadde kostet på penger på dem og de fant ingen forklaring på hvorfor gårder som ser bra ut skal rives. Dette var utgangspunktet for at folk etterhvert ble rasenede over rivingsplanene.

BEBØERAKSJONEN

Den lokale strøksforeninga sendte en liste rundt på informasjonsmøte. De ba om at folk som

Behandling av en reguleringsplan

Hva skjer i Oslo-partiet ?

ar mot riving skreiv seg på, en del færre stilte på strøksforeningas møte. 5 beboere fra de aktuelle kvartalene startet opp arbeidet med å gå i de rivnings-trua. gårdene med underskriftsliste. Arbeidet var nokså løst i starten, uten ledelse. Der en fikk respons, oppfordret en beboerne til å få med seg de andre som bodde i gården. Etterhvert ble det møyssommelig etablert et kontaktnett. De fem inviterte til møte. 14 dager etter kommunens informasjonsmøte kom et tjuetalls personer sammen, både leieboere og gårdeiere. Her ble det valgt en ledelse for arbeidet. Beboeraksjonen var en realitet. Til dette møtet var pressen invitert. Arbeiderbladet var innom i et par minutter, Klassekampen ga aksjonen et stort oppslag. Østlandssendinga hadde på eget initiativ omtalt rivningsplanene og intervjuet beboere.

DOKUMENTJAKT PÅ KOMMUNALE KONTORER

Kommunen hadde lagt fram sin plan. Hva var forutsetningene for den, hva var det egentlig kommunen hadde til hensikt å gjøre? beboerne starta jakten på dokumenter. Venner og venners venner ble spurt - kjenner du til saker som angår bydelen vår? Kommunale kontorer ble oppsøkt. Dette viktige arbeidet kom i gang samtidig med under skriftsarbeid. Hand i hand løp jobben med å skaffe seg informasjon og å samle beboere til protest. En av beboerne fikk jobben med å grave seg ned i dokumenthaugen, men de øvrige aktive ble hele tida satt inn i materiale slik at alle kunne ta del i kunnskapen som den ene skaffa seg.

Disse kontorene ble oppsøkt: Saneringssjefen (boligdirektøren), Byplan kontoret, Oslo Byfornyelse a/s, formannskapet Boligutvalgets sekretariat

Transportøkonomisk institutt og endel arkitektkontorer som var engasjert av kommunen. Lista over dokumenter er lang: Disposisjonsplan for området, Tilstandsbeskrivelse over boligområdene i indre by, forslag til byfornyelesprogram, Soneplanen for indre by, NOU 5 1979 Bypolitikk, Befolkning og boliger i Oslo, Kommuneplan kap.10 om byutvikling, Kostnader - transport (fra Byplankontoret), sysselsetting i Oslo og Akershus, Næringspolitikk i Oslo, kontorbedrifter og lokaler, Reguleringsplan indre by, Veisystem for Oslo sentrum, -aug. 79, Gatebruksplan 1971, om arealressurser i Oslo, Samferdselsplan, materiale om området laget ved Arkitekthøgskolen 70-74, hefte om trafikkstøy i boligområder.

ALTERNATIV PLAN

Tidligere har boligaksjoner, leieboerforeninger o.l. stort sett begrensa seg til å rette begrunnna protest mot kommunens rivningsplaner. I arbeidet med å samle materialet begynte beboer aksjonen etterhvert å fundere på hva en skulle gjøre med alle kunnskapen som kom fram. De ville ikke nøye seg med å lage en protest, men også legge fram en alternativ plan til kommunens.

I denne planen legger beboerne fram en vurdering av de 55

Administrasjonsordningen

Hva skjer i Oslo-partiet ?

gårdene som boligutvalget vil rive. De viser til kommunens egen ekspertvurdering som slår fast at 2 gårder er utbedra, at 38 gårder vurderes som sikre for utbedring. 14 gårder vurderes usikre, mens bare 1 gård får dødsdommen av de kommunale ekspertene. De påpeker at denne vurderinga er flere år gammel, og at det er satt i gang utbedringsarbeid i ytterligere 11 gårder.

Beboeraksjonen påviser full sprik mellom Boligutvalgets vedtak om riving og kommunale vurderinger som innstiller på utbedring. I et av dokumentene heter det: "Her ville den eneste begrunnelsen for nybygg være ønsket om parkeringsanlegg eller andre nye funksjoner". Mye tyder på at kommunens motiver for rivingsplanene er noe langt annet enn å bedre forholdene for de som bor i området.

I kommunens byfornyelsesprogram heter det i avsnittet om befolkningsstruktur: "Et hovedmål for byfornyelsesområdene er å forbedre bolig- og miljøforholdene for de som i dag bor i områdene. På lengre sikt bør en ha som mål en mer variert befolkningssammensetning både når det gjelder alder og sosial struktur".

I den alternative planen viser beboeraksjonen at rivingssplanene oppfyller siste ledd i byfornyelsesprogramets målsetting. De som i dag bebor kvartalene, vil ikke ha råd til å flytte inn i de nye leilighetene. Igjen bruker beboeraksjonen kommunens ekspertuttalelser og setter dem opp mot den foreliggende planen.

"Dersom det er en politisk målsetting å endre befolkningsstrukturen, vil riving/nybygging som forutsetter flytting bidra til at dette skjer raskt. Imidlertid vil det gå utover det eksisterende sosiale miljø som i dag betegnes som godt".
 Er det rart folk blir forbanna!!

FØRSTE FASE OVER: HVA NÅ?

I begynnelsen av desember ble underskriftsaksjonen og arbeidet med den alternative planen avslutta. beboeraksjonen innkalte til folkemøte og la fram sluttresultatet. Løpesedler ble lagt i alle postkassene i de berørte gårdene, oppslag ble hengt opp i oppgangene i de øvrige gårdene i kvartalene, og store plakater ble slått opp i resten av bydelen. 150 mennesker, i hovedsak fra de rivingstrua gårdene, møtte fram. gamle og unge samlet seg i et entusiastisk møte og vedtok en uttalelse til boligutvalget mot rivinsplanene. Den alternative planen ble lagt ved som illustrasjon til folkemøtinga. 397 av de nesten 700 beboerne i gårdene som boligutvalget ville rive, hadde skrevet under på protestlistene. Seinere har bydelsutvalget rykka ut og gitt støtte til beboeraksjonsprotest. Første fase i arbeidet er over. Beboeraksjonen diskuterer neste skritt. Boligutvalget skal behandle planen på nytt. Dette utvalget får ny sammensetning i og med kommunevalget i høst. Beboeraksjonen akter å kontakte dem en for en og legge fram beboernes mening. Samarbeid med bydelsutvalget er under diskusjon. En ting er klart, Beboeraksjonen akter ikke å legge inn årene.

- SH.

Administrasjonsordningen

Hva skjer i Oslo-partiet ?

KAI, AKP'er I BEBOERAKSJONEN

Kai er medlem av partilaget i bydelen. Samtidig er han aktiv i beboeraksjonen.

- Kai, var det partilaget ditt som satte i gang beboeraksjonen og kastet seg ut i boligkampen?

- Rett nok har laget vårt deltatt i boligkamp i bydelen i flere år.

Men i denne aksjonen er det først og fremst beboerne sjøl som har dratt det hele i gang. Jeg har jobba på like fot med andre beboere i oppstarten av arbeidet, uten at laget diskuterte og gjorde vedtak om hvem som burde engasjere seg. Sann sett var det noe jeg gjorde på sia av partiopp gavene. Seinere har jeg diskutert med lagsstyret og fått frie hender til boligarbeid.

- Hvorfor engasjerte ikke laget seg i oppstarten av aksjonen?

- Viljen var der, og stemninga blant kameratene var å komme seg ut i arbeidet mot kommunens rivingsplaner. Vi hadde et boligseminar i laget seint i sommer der vi diskuterte rolla vår i boligkampen opp gjennom åra, på godt og vondt. Men lagets krefter var allerede knyttet til bestemte oppgaver, 1/3 av folka satt med oppgave utafor, 1/3 parten hadde sitt å gjøre med lagets faste oppgaver. Vi klarte ikke vri om å frigjøre folk til denne spesielle boligkampen sjøl om vi fastslo på planen at boligarbeid var den viktigste eksterne kampen. Først etterhvert som beboeraksjonen har utvikla seg har vi lagt om arbeidet og latt flere ta del i denne viktige og lokale kampen.

- Som partimedlem, hva slags problemer var viktigst i starten?

- Noe av det viktigste jeg har sett som et problem er: så mange boligkamper som partiet har vært involvert i, og så lite materiale jeg har kunnet få fra andre. Her mener jeg konkret kunnskap som partiet utvilsomt har, men som

ikke er oppsummert og brakt ut til boliglaga.

- Hvorfor trur du det er slik?

- Det som først slo meg er jo at en ikke synes boligkamp er viktig, det betyr ikke noe å overføre disse erfaringene til andre. Det er lenge sia at boliglag har fått rom til å jobbe med boligpolitikk, ja i nyere bydeler har de vel sjelden kommet i gang. Planene har vel også spilt en rolle i dette. Laget mitt har vært belasta og bindt på mange felt utenom boligkamp. Slik har det nok vært for andre boliglag også. Vi har blitt handlingslamme i fht boligkampen. Folk utafor partiet har spurt: Hvorfor gjør ikke dere noe, dere som har pleid å bry dere om åssen folk i bydelen har det?

- Andre vansker?

- I bydelen bor endel partikamerater som ikke er organisert i laget mitt. Noen av dem er boligaktivister. Mellom oss har det vært uenigheter, uenighet om åssen arbeidet skal drives, om vurderinger av kommunens planer osv. Mangel på kommunikasjon har også skapt mer uenighet. Tidligere hadde vi en stil med å fastlegge alt ned i minste detalj på fraksjonsmøter før vi diskuterte med andre folk. Fordelen var at vi ble enige oss i mellom. Men det førte til at vi opptrådte som en blokk, uten øre for hva de øvrige aktivistene mente. Det var om å gjøre å få dem på linja vår. I denne aksjonen har jeg erfart at det er på tide å legge opp løpet sammen med andre. Vi må skjønne at folk utafor partiet har vel så mye å tilføre denne kampen som oss. Vi kan ikke oppføre oss som skolemestere. Så får vi heller leve med en del uenighet oss kamerater imellom.

- Det fins en strøksforening i bydelen der partikamerater er aktive. Hvorfor kunne ikke den ta opp i seg det arbeidet beboer

Hva skjer i Oslo-partiet ?

aksjonen har gjort?

- En av uenighetene mellom kameratene er forholdet mellom strøksforeninga og beboeraksjonen. Beboeraksjonen oppsto som en følge av at beboerne var rasende over kommunens planer. Samtidig var flere av dem skeptiske til strøksforeninga. Denne skepsisen skyldes at partiet har misbrukt tilblitt til strøksforeninga, vi har kjørt gjennom saker dersom ikke har hatt stor støtte blant medlemmene. For meg har det vært viktig at beboerne i de rivings-trua gårdene sjøl må gå i bresjen, og at aksjonen må ha med seg de som er skeptiske til strøksforeninga, for å lykkes i å omgjøre kommunens planer.

- Spørsmålet om ledelse er vi opp-tatt av i slike aksjoner. Assen ledes aksjonen?

- I starten hadde vi ingen etablert ledelse. Gjennom arbeidet økte oppslutninga og folk som ikke tidligere hadde vært med i boligkamp, kasta seg ut i arbeidet med stor glød. Ledelsen av aksjonen er valgt blant disse aktive, uavhengig av politisk tilhørighet forøvrig. Ledelsen har grodd fram gjennom kampen.

- Hvordan har partiet leda dere kamerater?

- Som jeg sa før, i starten mangla vi linjer å gå etter, oppsummeringer som partiet burde ha gjort av tilsvarende boligaksjoner. Laget ble trukket inn i diskusjon etterhvert, og kamerater som blir ansett som ledende, har deltatt aktivt i disse diskusjonene. Men den gamle metoden med "dette er linja, dunk, dunk," duger ikke. Vi som holder på i aksjonen, må finne ut, diskutere alternativer, og komme med forslag. Vi kjenner virkeligheten her, eller deler av den. Så kan vi ta opp diskusjonen i laget, og trekke veksler på andres erfaringer. Hver dag lærer vi noe nytt, og vi ønsker ikke å bli dirigert uten å vite hvor det fører hen. Vi må få sjansen til å gjøre er-

faringer sjøl, gjøre feil. Dette forholdet mellom sjølstendighet og ledelse må balansere.

Jeg har ingen formel på det. Det jeg syns er viktig er at i beboeraksjonen er det likeverd mellom partikamerater og aktivister som står utafor partiet. Det er ikke slik at vi blir overlatt avgjørelser aleine. Folk tenker sjøl, det kan de, og vi lærer av dem.

- SH.

PARTISKOLEN TIL AKP(m-l)

FØLGENDE HEFTER KAN DERE BESTILLE ENTEN DIREKTE FRA MARX-ENGELS SKOLEN POSTBOKS 211, SENTRUM OSLO1, ELLER KJØPE PÅ TOLLBUGT.

FINN S. E: NOEN KRITISKE KOMMENTARER TIL KINAS UTENRIKSPOLITIKK

Vurderer Kinas forhold til PLO og Midt-Østen, Iran, den kommunistiske bevegelsen i Vesten osv. Er Kina nå aktivt interessert i en allianse med USA? Viser kjennsgjeringene at Kina fører en internasjonalistisk eller sjåvinistisk utenrikspolitikk?

Selges i partiet og til medlemmer i RU og NKS. Pris kr. 10.-

JUGOSLAVIA ET SOSIALISTISK FORBILDE?

Inngående analyse av økonomien og samfunnsforholda i Jugoslavia. Mange ferske faktiske opplysninger.

Selges i partiet og til venner av partiet. Pris kr. 10.-

PÅL S. VALGET 79. TO LINJER I KAMP

Avdekker årsakene til at valgkampen flere steder førte til stor framgang. Med kritikk av feil i partiet som andre steder førte til dårlig valgarbeid. Viktig bidrag til diskusjonen om hva slags parti AKP(m-l) må utvikle seg til. Kan selges i partiet og til RV-aktivist. Pris kr. 10.-

Myntzer: VANDRING GJENNOM EN ALBANERS TANKEVERDEN.

Et velskrevet oppgjør med Enver Hoxhas nye bok: Refleksjoner om Kina.

Viser at Enver Hoxha ikke er i stand til å foreta marxistiske analyser. Nytt og interessant stoff om Kina, opplysninger om Lin Biaos død m.m.

*Ingen restriksjoner på salget - Pris kr. 10.-

OBS!OBS!

Send inn alle forslag til forandringer i "Framlegg til prinsipp-program" snarest.

Adressen er: Røde Fane postboks 83, Bryn Oslo 6

programkomiteen

Helt nødvendig i diskusjonen om prinsipp-programmet:

Landsmøtet i AKP(m-l):
Prinsipp-programmet under debatt.

Demokrati, frihet og diktatur
under sosialismen
Partiteori, demokratisk
sentralisme
Sosialistisk økonomi

Pris kr. 10.-

